Quelle: http://manuscripta.at/?ID=912
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

qm̃ uerã ẽẽ nullꝰ ãbigat audẽtũ. pulsauit aliquan
do monastũ hostiũ. & egrediens uideo hominẽ eno
mi sublimitate porrectũ. cap̃ usq; ad celũ. & cũ ab
hoc quis nã ẽẽt inquirere aut. ego sũ sarbanas. Et ego.
Quid in quã hic queris? Respondit. Cur m̃ fruſt im
putant monachi? cur michi xp̃ianoꝝ ꝓpli maledicẽt?
Et ego. Iuste faciunt. Tuis em̃ frequent̃ molestamur
insidiis. At ille ait. Sicut ego facio. si; ipse se mutuo cẽbat
Nam ego miserabilis factꝰ sũ. Rogo ũne legisti q̃a
defecerunt inimici framee in finẽ? & ciuitates eoꝝ
destruxisti? Iuuii iã habeo locũ. nullã possideo ci
uitatẽ. iã m̃ nulla sẽ arma. Pom̃is nationes cunctãq;
pruncias xp̃i ꝓsonat nom̃. Solitudines ipse mona
choꝝ stipantur choris. Ipsi se queso taceantur. & me
sine causa ñ laceret̃. Tũ ego di grãm cũ alacritate mi
ratus. sic adeum locutus sũ. Non tuę ueritati quę
nulla ẽ. tã nouã & tã maudictã adscribo sententiã.
Sã cũ fallacie cap̃sis. hoc sine m̃dacio coactus es con
fiteri. Vere em̃ ihẽ fundꝰ subripuit tures. & hono
re nudatꝰ anglico uolutaris in sordibus. Vir dum
úba cõpleueram. & ille sublimis aspectu saluato
ris nominatione derectus ẽ.

Quę ergo iã ofitioli potit residere cunctatio. quę
trepidatio manebit ultius?